

عنوان مقاله:

تاسیس نظام ملی ثبت اختراعات زیست فناوری

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های حقوق تطبیقی، دوره 16، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

حجت خادمی * - ۱. Ph.D. Candidate in Law, University of Bern, Bern, Switzerland

میکلانجلو تمرمن - ۲. Ph.D. in Law, University of Bern, Bern, Switzerland

خلاصه مقاله:

چکیده با درج بند «د» ماده ۴ ذیل قانون ثبت اختراعات، طرح های صنعتی و علائم تجاری، مصوب ۱۳۸۶ مجلس شورای اسلامی، منابع ژنتیک و اجزای ژنتیک تشکیل دهنده آن ها و همچنین فرایندهای بیولوژیک تولید آن ها از حیطه نظام ملی حمایت از اختراع ایران خارج شدند. این امر مباحث و مجادلات دامنه دار حقوقی را درخصوص لزوم و نحوه ثبت اختراعات زیست فناوری در کشور برانگیخت. موافقان پیش بینی قاعده مذکور را قبل از اتخاذ تصمیم نهایی در مورد ثبت اختراعات زیست فناوری، درست و منطقی دانسته و بر لزوم مطالعه دقیق تجارب و رویکردهای متنوع حقوقی در سطوح ملی، منطقه ای و بین المللی درباره قابلیت ثبت مواد ژنتیکی و اختراعات زیست فناوری به منظور آگاهی از نیازها و الزامات ملی درخصوص این موضوع و نیز حمایت از منابع ژنتیک کشور تاکید کرده اند. در مقابل، مخالفان بند «د» ماده ۴ با تاکید بر اهمیت زیست فناوری، اطلاعات و دانش موجود را برای اتخاذ تصمیم و طراحی نظام ثبت اختراع قابل اعمال بر آن کافی می دانند. با توجه به چنین چالشی، این مقاله به بررسی رویکردهای اصلی نظام های ثبت اختراعات در زمینه زیست فناوری با هدف فراهم آوردن یک نظام متوازن حمایت توأمان از اختراعات زیست فناوری و منابع ژنتیک اختصاص دارد.

کلمات کلیدی:

Invention, Gene, Technology, واژگان کلیدی: اختراع، ژن، فناوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1924430>

